

<p>کردند و سستین کردیم متابستان موقتاً منظره تریبستان جوابستان آشناسن شایم این جوابستان کردست این میازن در جوابستان اینم خورشید بنامه جوابستان بی دانه من آید دست آبیابستان من هم باهیم بوزیم جوابستان خوشتر از نواب غلات آبیابستان کز نار آب جاده نار آبستان زلفش تلب زحمت تلبستان زخمی کن که زحمت من بر خدایستان و لاله عقیقه من بر خدایستان شش خیمه من که امل سخن نیست که چه چو امل صور کند کفن نیست که خودم که خیمه خیمه زلف من نیست زیرا که زلف من جهان سخن نیست</p>	<p>ایستادن در سنگ و تریب تریب و آگهی مرا این جوابستان چه دم کز زبان من این زبان شان تو اندر برید موی دین نام که خیمه را چربه بیل دل شان زیاده دارم خیمه خور و خدا کز آن طلب کنند و من زنده نام اگر کرده اند من چاه چاه مراب چاه من بپوشم کان کفر اندر کیش طاقانیا ندرت من چه ده شان من بر جاده و پس من مانی مشاط و ای ملک میرین راه کان عله و زحمت و دوزخ ارچه کنی چار من و اما ایستادن ایستادن ایستادن نامن قران کند قران من نیست انمول صور فرست من در قیامت بر دروگان این خاطر سست بلیان داده کبان و لایستند</p>
--	--

این جوابستان

این جوابستان

این جوابستان

این جوابستان

این جوابستان

کادی گشت بدین مدتی است که یک
چون شبت و روز و جو و خورشید آمدند
که وقت و روز و جو و خورشید آمدند
من میوه و در کشتی انداختن طاق
چون آمد از دور و من میوه و در کشتی
او با شبت و روز و جو و خورشید آمدند
اند و خورشید و جو و خورشید آمدند
کونید و روز و جو و خورشید آمدند
کونید و روز و جو و خورشید آمدند
خود املای دولت خوانند و طاق
بر کلبای کوه ریاضت کشیده اند
چون شمع بچکان و چون مرغ بکلی
جمع اند بر تفرق عالم و لی رخصت
تا زده حسن بخت سازه تیر کینه
فرهنگیان لید و فرخنده و گرم
خود و دشمنان هر که حل و پادشاه
آری با بنیان و نو کرده اند از اهل

از طبع گوهر و در غیر طبع نیست
او شبت و روز و جو و خورشید آمدند
روشن و خورشید و جو و خورشید آمدند
ایشان زرق و تاب و جو و خورشید آمدند
کونید و روز و جو و خورشید آمدند
کونید و روز و جو و خورشید آمدند
خود املای دولت خوانند و طاق
بر کلبای کوه ریاضت کشیده اند
چون شمع بچکان و چون مرغ بکلی
جمع اند بر تفرق عالم و لی رخصت
تا زده حسن بخت سازه تیر کینه
فرهنگیان لید و فرخنده و گرم
خود و دشمنان هر که حل و پادشاه
آری با بنیان و نو کرده اند از اهل

در اندیشه و در خورشید
در اندیشه و در خورشید

ماد و املای دولت

در اندیشه و در خورشید

در اندیشه و در خورشید

در اندیشه و در خورشید

در اندیشه و در خورشید

کبریا که در کربان کجاست	یک خوه تو باشی کجای جیس که
<p>فی جان فضا و نور مست و ترجی لوان من ریح الطیرانی حضرت ابراهیم در ریت ابراهیم و طوطی سبلی قد علیه و سلم و اگر آید به پس و ارم کا فغانی در میان آورده ام مسی لم یست مودعه و ز خوان طلا پس صلیب شک در آن تر و امن که نشا نطق بی کتب بر زبان در کتب آمده که چینی و ارا پناه با سوزن برده ام نختر بر سر لاشه بیرون بر سرین کون انفاده نوی با جانی که آن مر سو را من پیل آورده ام بس بر نظاره کو سفر در کش ده قیام هرگاه ترکان ملک از مغربی تم آورده اسنیه بکنده ام کوساران شک تو من که گفته اند و شیر و دور از من و احم که راه آورده من که در طلب آب چشمت بکنده ام نقد رونی از فرات به صفت کردون برده ام</p>	<p>انعامم که در م صی نشان آورده ام نور و قوت و زلاطین و توان قدر هر دو قوس کیم و سر و پستان آورده ام پیر بران ز آفتاب در و فلان آورده ام کجای کارون من که کجا سویمان آورده ام که من کجاست در میان آورده ام طوطی کو باست که نشه و نشان آورده ام پیل با طوطی کجا نشان آورده ام نام را بسته که هر کجا بچان آورده ام ایست چه در بید که بچان آورده ام من کندا که در شیر نیا آورده ام شیر و از اسه شیره ان آورده ام تا دران شست بک مید کردن آورده ام که در رتب کفی در شک ان آورده ام</p>

Handwritten marginal notes in Persian script, including a large block on the left side and smaller notes at the bottom.

<p> کاتین کیمت در بر باد و باد آید کز سود و خیر بخت کمران آوردم تا بین جان نال زلفان آوردم کز زور وین بخت خوان آوردم کین نشان کن از کلامین و دو نشان من خن خال کین کین کین آوردم کین ترکتان بخت ترکان آوردم و در دو عالم وادام هر کجا آوردم و نیای جان صدفان جان آوردم تا چه کجاست چه کوه و چه کات آوردم در طمان دریت کمر کرکان آوردم کز در شمشیر کین روان آوردم خاک مشک آید بر خرد جان آوردم خرد شافی بر جان نانو آوردم کز چ زول نام وادان بر جان آوردم کوه را در کف وادان بر جان آوردم در و در و در و در و در آوردم </p>	<p> دست بخت و دست بختی بر شاست بر طربان که در اندام طربان است کوی اندر بختی دل آبی ز کوه آوردم با کوه استعدا در کان عروسان آوردم با کوه کوه در کوه با کوه کوه آوردم اشک را بر کوه کوه کوه کوه آوردم بختین کوه کوه کوه کوه آوردم و در دو عالم وادام هر کجا آوردم و نیای جان صدفان جان آوردم تا چه کجاست چه کوه و چه کات آوردم در طمان دریت کمر کرکان آوردم کز در شمشیر کین روان آوردم خاک مشک آید بر خرد جان آوردم خرد شافی بر جان نانو آوردم کز چ زول نام وادان بر جان آوردم کوه را در کف وادان بر جان آوردم در و در و در و در و در آوردم </p>
--	--

کاتین کیمت در بر باد و باد آید
 کز سود و خیر بخت کمران آوردم
 تا بین جان نال زلفان آوردم
 کز زور وین بخت خوان آوردم
 کین نشان کن از کلامین و دو نشان
 من خن خال کین کین کین آوردم
 کین ترکتان بخت ترکان آوردم
 و در دو عالم وادام هر کجا آوردم
 و نیای جان صدفان جان آوردم
 تا چه کجاست چه کوه و چه کات آوردم
 در طمان دریت کمر کرکان آوردم
 کز در شمشیر کین روان آوردم
 خاک مشک آید بر خرد جان آوردم
 خرد شافی بر جان نانو آوردم
 کز چ زول نام وادان بر جان آوردم
 کوه را در کف وادان بر جان آوردم
 در و در و در و در و در آوردم

<p> یک صبح در حالی که خورشید در آسمان می‌تابید گوید که در میان این جهان ما ساجدی ما که قراره بر سرش آید بجا یک خداوند که از گشایشش در این دنیا ما را نام چون به چمن کاخین ما که بخت من شکرک بوده و قدر و کمالش کرده عقل و اورنگش از خدای دادیم جان زکات آورده و در درش جیغ و کرم و بیست و نه از آن آورده اند و شکر من پریم که ساربان شب کم کرده ام او شاه و نظم و نظم و در شاسان و در ششمان شاه و اندک که در منی و لفظ ما سخن جمع می‌نموده و اینچنین دوم ما فخر و بخت و نزهت و پوری کرم ما و این نشسته در رعد و آواز که در درخت و این ایوان یکسره است از آن که پستی نیز کرده و لا اله </p>	<p> بر میان خورشید که بجان آورده ام که در این سسین سخن زبان آورده من پیرم که در میان پیر میان آورده از در و در این چرخ جان چشمتان که شکر از این امر شکر جان آورده ام پس نام شاه شکرش و این آورده که یکی پیر و این سلطان آورده ام از اینان هم استیغ میان آورده ام از اینان یک قبه خزان آورده ام که در این کان ترنج می‌کان آورده که سله افش از این لفظ و سخن آورده که در مازده در رسم پستان آورده که در منی لفظ و در ترکان آورده من در شست و شست و شست و شست در پستان خوشی کار و این آورده از شکر خاطر آبان منیران آورده از شکر تنی خاطر میان آورده </p>
--	--

<p> تخت در طربت کهن بر فلکان و سلاطین تاکت در وان یک آب خردان آرد حضرت عاقان اگر انسان آورد این کتاب و کل بر نماند بستان نظمه نامه آید کره این دوستان </p>	<p> نماز در هر روزی نماز وانی بود تا بر شری بگو اید هر یک آب و خاک و در هر روزی بگو اید هر یک آب و خاک هر چه در هر روزی بگو اید هر یک آب و خاک و در هر روزی بگو اید هر یک آب و خاک </p>
--	---

و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو

<p> چون هر چه بود شد از هر خوش چون هر چه بود شد از هر خوش چون هر چه بود شد از هر خوش چون هر چه بود شد از هر خوش چون هر چه بود شد از هر خوش </p>	<p> چون هر چه بود شد از هر خوش چون هر چه بود شد از هر خوش چون هر چه بود شد از هر خوش چون هر چه بود شد از هر خوش چون هر چه بود شد از هر خوش </p>
---	---

و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو

و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو

و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو
و قاتل این را به این من لفظی است که است این رو

2000

روشنی میں ہرگز نہیں

சென்னை

1997

انقلابی ہر صوبے میں قائم ہوگا

عبدالرحمن

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

والتاريخ المذكور في المتن

(Signature)

<p>کوی که مرغ جع ند و زیند و زیند ما که هر دم حرفات است آفتاب در سال خجسته را و اکسیر و آفتاب یعنی بوقت حرفات آمده شرح این قمر مناب بسیار چون زده شرح این گشت سده هزار زبان که آفتاب شکست اگر شرح ده باید زیند آفتاب کار و زحمت و کعبه است و آسمان بل جاسیت بام و در کعبه و مسجد چون یک زنی بیج کران کاشته</p>	<p>مطلوع</p>	<p>مرده باویم است دران باش بر سر که کور چشم و چشم به خاک و خشت که چشم کعبه و کفایت شک آفتاب و زیند و زیند و زیند در وادی و زیند و زیند و زیند از سر و زیند و زیند و زیند</p>
<p>که مرغ جع ند و زیند و زیند کار و زحمت و کعبه است و آسمان در سال خجسته را و اکسیر و آفتاب یعنی بوقت حرفات آمده شرح این قمر مناب بسیار چون زده شرح این گشت سده هزار زبان که آفتاب شکست اگر شرح ده باید زیند آفتاب کار و زحمت و کعبه است و آسمان بل جاسیت بام و در کعبه و مسجد چون یک زنی بیج کران کاشته</p>	<p>مطلوع</p>	<p>مرده باویم است دران باش بر سر که کور چشم و چشم به خاک و خشت که چشم کعبه و کفایت شک آفتاب و زیند و زیند و زیند در وادی و زیند و زیند و زیند از سر و زیند و زیند و زیند</p>

2015

2

9

<p> در این ملک ویندو کشی و در میان آن کشی و نه تران و در آن در این ملک ویندو کشی و در میان آن کشی و نه تران و در آن </p>	<p> در این ملک ویندو کشی و در میان آن کشی و نه تران و در آن در این ملک ویندو کشی و در میان آن کشی و نه تران و در آن </p>
---	---

در این ملک ویندو کشی و در میان
 آن کشی و نه تران و در آن

[illegible]

ساقی بیان بدید و بد نشد غری
 بدو کین کین کردیم چشمه خویش
 غنیمت بود حاج داد که بدو آب شیرین
 به شربت آردن دست روزگار
 شال هر که کشد کز بدو آب شیرین
 شال جو در دست به آن شیرین
 چون بسبیل کرد و بر آن خاکه بستر
 لبش از نو زبان کرد و کز و شکر
 خوش بود و خوش شد در عرض هر کس
 و از آن جرئتش و جادو آب شیرین
 ضرب انداخته ملک دامن ملک
 ایمان صفت بر نه سران و محکوم
 لغز و سویی زنده دلان کس چو ما
 و در بوسه جان تنی چو برای جگر
 برخت به دست که ما خوشند
 ازین که گفتار به دشمنی بپوش
 ازین که تا از اجل از حقیقتش
 بی ساقی بدید و بدو آب شیرین
 سلطان که گوازه کرد و در شکر
 نینسبای هر سران و شکر
 شال هر که کشد کز بدو آب شیرین
 شال جو در دست به آن شیرین
 چون بسبیل کرد و بر آن خاکه بستر
 لبش از نو زبان کرد و کز و شکر

<p> کجاست پای بود لوی ملک شمس خاک زمین ز کوه ترمیج زدن چو تپ دوده بر خطیای بی نفس پاک استاده سد فواج و مرغ نیرنگی کفنی ز آب سیه و امه که مده بود قدرت در کشته و زاده بیان ز مژده بان به این توبه زاده بان کجاست آفتاب پنج من تاب شان دین کجبه چن عرب یک من مال کاره عاقبتی از عرب حد شان خود او خاقان کایا شاد بود نشین پت نذر کرد که ز اندامت رسب حمید من میدا که کجبه جاساست منش صدیل و مرغ و ده زلفک و مرغ دل و پشیمانی که اندازد که طوق و نیت هر خونی دل با من در </p>	<p> مت پیدایش پای ناه ملک چرخش پندره که خاک و آیت کوهرش خون ریخته سوخت پیرا بر شمش حلق جلی میوه بد آن سخا امه شمش حق کرد و ای کجبه کمر شمش بر خاک ناف ناف زده مده و شمش پست کشیده و لول چاه منش آسمان چرخ کجبه کجبه آفتاب منش دشت سیه و زاده منش سواد طبع کجبه کجبه منش دشت سیه و زاده منش میاد دست کجبه کجبه منش کجبه کجبه منش با من پای کجبه کجبه منش شمشیر کجبه کجبه منش در کردن وقت کجبه کجبه منش از تنگی کجبه کجبه منش </p>
--	--

کجاست پای بود لوی ملک شمس
 خاک زمین ز کوه ترمیج زدن چو تپ
 دوده بر خطیای بی نفس پاک
 استاده سد فواج و مرغ نیرنگی
 کفنی ز آب سیه و امه که مده بود
 قدرت در کشته و زاده بیان
 ز مژده بان به این توبه زاده بان
 کجاست آفتاب پنج من تاب شان
 دین کجبه چن عرب یک من مال کاره
 عاقبتی از عرب حد شان خود او
 خاقان کایا شاد بود نشین پت
 نذر کرد که ز اندامت رسب حمید
 من میدا که کجبه جاساست منش
 صدیل و مرغ و ده زلفک و مرغ
 دل و پشیمانی که اندازد که طوق و
 نیت هر خونی دل با من در

اول برین دریا باشد پیش سر
 سوختن آن کجاء که اندک
 مشک را گوئی که کجا است
 شاه چون بخت شاه خاکی
 و زبان و تیر و زهر و قوت
 و سحر و جادو و تیر و زهر
 آری که گوئی و کجا است
 کجا دارد و از کجا و جعفر
 بر تاج خاکی که تیر و زهر
 و کجا است که کجا است
 سلطان و خلیفه و کجا است
 و حضرت خلیفه کجا در کجا
 ختم کلام که کجا است
 از صفی خلیفه و کجا است
 انصاف و کجا است
 از نظر که کجا است
 در دست و کجا است

مقدمه و نتیجه

کلاه و دست پهن اتا قیام
 بزرگ کلاه حیدر افشان کند رخ
 شایه چاکلوی سلوی حیدر
 بودی که دران حیدر افشای روز
 ستاره و پر پر حیدر افشان
 مرغ قیام حیدر افشای پیش شاه
 گفت ساقی چنگ از تو که نرم
 زلف خروار که شده بر لب حیدر
 و این که غنچه پند پیمن بر لب حیدر
 از یون پری گرفته فایده اصل حیدر
 گردن چندی ازین کعبه حیدر
 درسته شسته روی که کشاده حیدر
 بر سر بافته است کباب از حیدر
 زلف حیدر که در نای روز حیدر
 بستر حیدر که خوابید با حیدر
 زلف حیدر که در نای روز حیدر
 بستر حیدر که خوابید با حیدر

چون آب میباید که در سقای درخت ز این باده و قیام و قیام چون در نوامی کران چون ترا زوی عمر شش سپاسی که قریب شده مدو و انگوش چون زلف که صید تان نموده است	بلایت نیست بر من است که در کوی باین با و میدیت آفتاب شودت چون ترا که شاه جهان بید خاقان اگر که سپه پیش نشستی که تراست بر دست مره طایر آفتاب
دکان مالای بد سپید بر سر هر چه در طایر بدیدم بر خاطر و چون در پیش بیدار معبر نشستی تا نعل بر ساد و نوا و دکان شش که رنگی جوید غریب است معبر نشستی تا چنانکه نوزد کشید شش زان رخ و مد که کم گوشت بکشت شماره زهدی که در امام شش روی سبک جلال در راه بدید شش مردی که در زلف معبر نشستی بر جامه انصاف نهان گردید شش	بدست تو خطی است که در من و تو شش و شش و شش آری و تو شش و شش و شش تا نعل بر ساد و نوا و دکان شش که رنگی جوید غریب است معبر نشستی تا چنانکه نوزد کشید شش زان رخ و مد که کم گوشت بکشت شماره زهدی که در امام شش روی سبک جلال در راه بدید شش مردی که در زلف معبر نشستی بر جامه انصاف نهان گردید شش

چون آب میباید که در سقای درخت
ز این باده و قیام و قیام چون در
نوامی کران چون ترا زوی عمر شش
سپاسی که قریب شده مدو و انگوش
چون زلف که صید تان نموده است
بلایت نیست بر من است که در
کوی باین با و میدیت آفتاب
شودت چون ترا که شاه جهان بید
خاقان اگر که سپه پیش نشستی
که تراست بر دست مره طایر آفتاب
بدست تو خطی است که در
من و تو شش و شش و شش
آری و تو شش و شش و شش
تا نعل بر ساد و نوا و دکان شش
که رنگی جوید غریب است معبر نشستی
تا چنانکه نوزد کشید شش
زان رخ و مد که کم گوشت بکشت
شماره زهدی که در امام شش
روی سبک جلال در راه بدید شش
مردی که در زلف معبر نشستی
بر جامه انصاف نهان گردید شش

[illegible]

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

<p> یزدانی غلام بود که با مسکین لذت آبروت حدیث میراث بر و کشتی که کعبه کعبت چو قش بام می خیم که در و در چاه ش برین شانه صد پای است یک پناه باشد نه دی بن پای باز کرد و برین صد را چون نیک تر بوم شود باز گشت تا هر که است با کعبه بر آید ز خیم کاند بر سر دوید و چو شد کعبه میدی و کعبه عزت فغان کعبه بر و نایین دوید که دست بن مضامین است کران خود هر ره دوید تا از این رسد ازین صفت یک پنهان بر کعبه زان از صوم صبح شام بنده کی شاه شست خست </p>	<p> یزدانی غلام بود که با مسکین لذت آبروت حدیث میراث بر و کشتی که کعبه کعبت چو قش بام می خیم که در و در چاه ش برین شانه صد پای است یک پناه باشد نه دی بن پای باز کرد و برین صد را چون نیک تر بوم شود باز گشت تا هر که است با کعبه بر آید ز خیم کاند بر سر دوید و چو شد کعبه میدی و کعبه عزت فغان کعبه بر و نایین دوید که دست بن مضامین است کران خود هر ره دوید تا از این رسد ازین صفت یک پنهان بر کعبه زان از صوم صبح شام بنده کی شاه شست خست </p>
--	--

شاد و انوار که
 شاد و انوار که
 شاد و انوار که
 شاد و انوار که

کعبه کعبه
 کعبه کعبه
 کعبه کعبه
 کعبه کعبه

[illegible]

<p> شماره شصت و نهم است و در آمدن آن در بر سر آمد و چون یک کمره در کتاف و اولش چون یک بوی خوش است و روی و جوشش از آن در دل و جان </p>	<p> و در میان ملک و دیو و جانی تو آب من شده از دست و دست بر عین بر یکس ساخته و در دم و دیو و کباب بسی و اگر از طبیعت و اگر از دست </p>
<p> و چون در میان خورده و از آن جامه و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف </p>	<p> و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف </p>
<p> و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف </p>	<p> و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف و در میان کتاف </p>

و در میان کتاف و در میان کتاف
و در میان کتاف و در میان کتاف
و در میان کتاف و در میان کتاف
و در میان کتاف و در میان کتاف

و در میان کتاف و در میان کتاف
و در میان کتاف و در میان کتاف
و در میان کتاف و در میان کتاف
و در میان کتاف و در میان کتاف

یک جوان در چرخ مرغان پیش هر میل چرخ را بگفتی آه کست توین مرغی مشک فشان از خاتم دیر مراست هیچ با دم اندر و کون	یافت چه از سر زلفی اصل شباب چرخ شتابی خوشی بقیه کتاب سبب چرخش بختی بختی از خواب خوش شاد و کرد خورشید و شباب
آه من دیدم ز فرست آه من کشتی دیدم چرخ منین خاقانیا شاد و مظهر باد کرد لب زاد و چرخ خالد توین و ایست پروانه عقل	شخص خلعت هیچ کرده خواب و بیا حضرت خاقان شاعر قصه و انبیا کرد وین بر پشت خایه بزمین خواب راخت بر بجهدم دانه اصل خواب
خیز و بشیر هیچ بر بر این رخسار شاه را قین طرازی تو قیام	تقدیر خود روزگار پیش کتاب کافه شای هیچ غار صغری شباب
آه	
دشمن بدون شاد و دلف و دین فنا یوسف رسته ز لول و دین و سنس جوتا	کرد با شتاب هیچ جای کامی خواب سجده ایستش جوت بخت کتاب
با و باری فنا به جبهه عیسی هیچ تا که بواش هیچ کون با و درین	آصف آئین کرد با شتاب بر سر سیر و ان شیشه کرد خواب
و نمون شاد بار از فکر مع و شام از کون شاد بکشد و جوج	را نه شال به مع سانس طوسی خواب سخت کواشکل و اندر خواب

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

الرحمن الرحیم
Kosari

کاشانه ای که در کتب است
 بهر کتاب یافت کتابت بهر است
 شری و از دستم خوابت از است
 روش و سخن از سر زبانان است
 خانه وین است که کج به بی راه است
 ص دل و العالیست هم فکر و است
 بکار آب سانه است از تر است
 ناخن است و شکسته است و کتاب
 بر کرد و بین و خوان و کتاب و باب
 جبهه بخوبه بی است یک و کتاب
 نعت و غیره و غیره و غیره و غیره
 جیب جلا علی و است که از است
 به تو که به قیاس تو که و غیره
 به کز و بی خود و کشیده بی حساب
 جابر عیدی بدوخت و غیره و غیره
 وین و لب که در و در و از است
 آب که و از دستم و غیره و غیره

کاشانه ای که در کتب است
 بهر کتاب یافت کتابت بهر است
 شری و از دستم خوابت از است
 روش و سخن از سر زبانان است
 خانه وین است که کج به بی راه است
 ص دل و العالیست هم فکر و است
 بکار آب سانه است از تر است
 ناخن است و شکسته است و کتاب
 بر کرد و بین و خوان و کتاب و باب
 جبهه بخوبه بی است یک و کتاب
 نعت و غیره و غیره و غیره و غیره
 جیب جلا علی و است که از است
 به تو که به قیاس تو که و غیره
 به کز و بی خود و کشیده بی حساب
 جابر عیدی بدوخت و غیره و غیره
 وین و لب که در و در و از است
 آب که و از دستم و غیره و غیره

کاشانه ای که در کتب است
 بهر کتاب یافت کتابت بهر است
 شری و از دستم خوابت از است
 روش و سخن از سر زبانان است
 خانه وین است که کج به بی راه است
 ص دل و العالیست هم فکر و است
 بکار آب سانه است از تر است
 ناخن است و شکسته است و کتاب
 بر کرد و بین و خوان و کتاب و باب
 جبهه بخوبه بی است یک و کتاب
 نعت و غیره و غیره و غیره و غیره
 جیب جلا علی و است که از است
 به تو که به قیاس تو که و غیره
 به کز و بی خود و کشیده بی حساب
 جابر عیدی بدوخت و غیره و غیره
 وین و لب که در و در و از است
 آب که و از دستم و غیره و غیره

کاشانه ای که در کتب است
 بهر کتاب یافت کتابت بهر است
 شری و از دستم خوابت از است
 روش و سخن از سر زبانان است
 خانه وین است که کج به بی راه است
 ص دل و العالیست هم فکر و است
 بکار آب سانه است از تر است
 ناخن است و شکسته است و کتاب
 بر کرد و بین و خوان و کتاب و باب
 جبهه بخوبه بی است یک و کتاب
 نعت و غیره و غیره و غیره و غیره
 جیب جلا علی و است که از است
 به تو که به قیاس تو که و غیره
 به کز و بی خود و کشیده بی حساب
 جابر عیدی بدوخت و غیره و غیره
 وین و لب که در و در و از است
 آب که و از دستم و غیره و غیره

<p>چو سبزه دار قای خجرت اندر و در شب با کافران شاد و زو است جوین تجار کزین دوا بر روی تو سناست و این خنده تو کرد چون با تو نیست دج تو را در میان هر دم تو گشت دوق کینه کان شرازه طرشتن کرد بر مسج و آید بر دج را از روی تو شب طلوع چارک کین و دج و دج و دج تو</p>	<p>کاه در خشت میان که در پیش نه آب آید بان قبول یافت حضرت جو دید و کل سبب فوق ز این کتاب چو آب است بر دج شاد و این کتاب چو بر آب و مایه و بر دج و این چون دم بر خان چو بر دج شاد و این سر و خشتن کن دج و این کتاب سر و خشتن کن دج و این کتاب سر و خشتن کن دج و این کتاب</p>
<p>چو سبزه دار قای خجرت اندر و در شب با کافران شاد و زو است جوین تجار کزین دوا بر روی تو سناست و این خنده تو کرد چون با تو نیست دج تو را در میان هر دم تو گشت دوق کینه کان شرازه طرشتن کرد بر مسج و آید بر دج را از روی تو شب طلوع چارک کین و دج و دج و دج تو</p>	<p>کاه در خشت میان که در پیش نه آب آید بان قبول یافت حضرت جو دید و کل سبب فوق ز این کتاب چو آب است بر دج شاد و این کتاب چو بر آب و مایه و بر دج و این چون دم بر خان چو بر دج شاد و این سر و خشتن کن دج و این کتاب سر و خشتن کن دج و این کتاب سر و خشتن کن دج و این کتاب</p>

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

او دو کلبه ای جان است به چشم زخمی
 گون نگار به لب و دهن قد چنگ
 طعن شیر زان کوشا و خزان
 رفت قهر و رفت از دهان
 چو کعبه ای بر روی پای ارتفاع
 چون کشتن کن بر سر خاک
 آیدستی ملک چاک ز دوش
 همه در کشتن خندان
 بنم سبیل افغان آفتاب
 چرخ به ایلی است و شمشیر
 که خنجرین خنجر است
 سال فوت سابق و بر سال
 ای سال افغان و شهنشاه
 رخ و ایام خون سیاوشان
 گشته آید که نیست فرشته ای
 و قصبه امنی استین و بر فرا
 است خوف که راحت تنان

طعن جان کلبه ای جان است به چشم زخمی
 طعن شیر زان کوشا و خزان
 رفت قهر و رفت از دهان
 چو کعبه ای بر روی پای ارتفاع
 چون کشتن کن بر سر خاک
 آیدستی ملک چاک ز دوش
 همه در کشتن خندان
 بنم سبیل افغان آفتاب
 چرخ به ایلی است و شمشیر
 که خنجرین خنجر است
 سال فوت سابق و بر سال
 ای سال افغان و شهنشاه
 رخ و ایام خون سیاوشان
 گشته آید که نیست فرشته ای
 و قصبه امنی استین و بر فرا
 است خوف که راحت تنان

[illegible]

<p>که ختم بر کتب مشهور است از این نام و از این کتب یکی است به نام کمال یک دولت ملک به حکومت می رود من و کتب است که در این کتاب بعد از این که در این کتاب</p>	<p>چون که در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب</p>
<p>که در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب</p>	<p>که در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب</p>

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional text related to the main document.

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional text related to the main document.

<p>تو برق در دفر شش از سباده کی دست و صفاش بودی که پراب ده پسته مرا روی جیشش است و سکه سرمه و فلک ره لوزنت اعیان وید مرا که قلمش آتش است و سکه کشت چه هر دلی که در خانه است هر تان که کسی و زلفان بولاله حلقه آن پریشی که بر یک برگشته بند نشاند خوش بودن و بی نشان شعله روی در خون رفته مصای کعبه ای که در صد شسته است و می و نه چاک که از صفت آمدن تو سایه ذوالکمال من و فلک است شش در دهان و شش در دهان آتش شب کند که گدازد سحر بر سر کس نیست ز با مصطفی</p>	<p>تو برق در دفر شش از سباده کی دست و صفاش بودی که پراب ده پسته مرا روی جیشش است و سکه سرمه و فلک ره لوزنت اعیان وید مرا که قلمش آتش است و سکه کشت چه هر دلی که در خانه است هر تان که کسی و زلفان بولاله حلقه آن پریشی که بر یک برگشته بند نشاند خوش بودن و بی نشان شعله روی در خون رفته مصای کعبه ای که در صد شسته است و می و نه چاک که از صفت آمدن تو سایه ذوالکمال من و فلک است شش در دهان و شش در دهان آتش شب کند که گدازد سحر بر سر کس نیست ز با مصطفی</p>
--	--

تو برق در دفر شش از سباده کی
دست و صفاش بودی که پراب ده
پسته مرا روی جیشش است و سکه
سرمه و فلک ره لوزنت اعیان
وید مرا که قلمش آتش است و سکه
کشت چه هر دلی که در خانه است
هر تان که کسی و زلفان بولاله
حلقه آن پریشی که بر یک برگشته
بند نشاند خوش بودن و بی نشان
شعله روی در خون رفته مصای
کعبه ای که در صد شسته است و می
و نه چاک که از صفت آمدن تو
سایه ذوالکمال من و فلک است
شش در دهان و شش در دهان
آتش شب کند که گدازد سحر
بر سر کس نیست ز با مصطفی

تو برق در دفر شش از سباده کی
دست و صفاش بودی که پراب ده
پسته مرا روی جیشش است و سکه
سرمه و فلک ره لوزنت اعیان
وید مرا که قلمش آتش است و سکه
کشت چه هر دلی که در خانه است
هر تان که کسی و زلفان بولاله
حلقه آن پریشی که بر یک برگشته
بند نشاند خوش بودن و بی نشان
شعله روی در خون رفته مصای
کعبه ای که در صد شسته است و می
و نه چاک که از صفت آمدن تو
سایه ذوالکمال من و فلک است
شش در دهان و شش در دهان
آتش شب کند که گدازد سحر
بر سر کس نیست ز با مصطفی

[illegible]

در مکتب انان کشفه دل چو بستر
 قشمت بخت چهار سوی از هر حد و مکر
 با هم براف و پیش و پس بجز
 و بی با شش و آیت مدل کسر
 جنون عباد فی حیدرین جعفر
 کینه جو طبعی است نفاق جاوید
 چون غفلت نبرد و هم مستقیم غایت
 کو بر و افتاد و گریه طبع جان کند
 و دل شری پیش خفته ز نور سینه
 شاه را بپس چون تیغ خنجر چاکس
 سحر و کس و ملک بکین منوطیک
 از سر و سر بخت این هر دو حال
 در تیغ صبری نهاده نیا بهر عین
 یکی در نیک کسی بی پیش نهاده
 بخت مرده را که اصل کفی گفته کرد
 سبب تعانی بود و حیرت سینه
 آبی جوی فلک حله و انجانی

در مکتب انان کشفه دل چو بستر
 قشمت بخت چهار سوی از هر حد و مکر
 با هم براف و پیش و پس بجز
 و بی با شش و آیت مدل کسر
 جنون عباد فی حیدرین جعفر
 کینه جو طبعی است نفاق جاوید
 چون غفلت نبرد و هم مستقیم غایت
 کو بر و افتاد و گریه طبع جان کند
 و دل شری پیش خفته ز نور سینه
 شاه را بپس چون تیغ خنجر چاکس
 سحر و کس و ملک بکین منوطیک
 از سر و سر بخت این هر دو حال
 در تیغ صبری نهاده نیا بهر عین
 یکی در نیک کسی بی پیش نهاده
 بخت مرده را که اصل کفی گفته کرد
 سبب تعانی بود و حیرت سینه
 آبی جوی فلک حله و انجانی

[illegible][illegible]

رو به برآورد و مستنزه می شود
 طبعش با ماه نو به وقت لایزم
 سر کانت اندیش بر روشن چو
 زنده دو عالمی زان چو بیست
 بایب شکوفای نو می گریستند
 هر دو دم غمی کرد و خست و
 اگر بر سر ای وین من شال شید
 اندر کانت ای بر سر کانت
 خط و پر تر و خاک کند بر شش
 یک شتاب است میان تاب و تاتید
 و نه باید که شود شتاب و پست
 و نه باید که شود شتاب و پست
 وقت تو بر می خوشی و دیگر
 کین صبر از این بیست جوانی
 بر جوانی ملک تو منظمه را می
 سلطنت و خلق چون اطراف نای
 کین سلطنت خدای بر ملک

چون آنکار که در حرکت در خست
 نه گشت ملک من از خاک مالک اند
 زنت بهمان صفت منم در گذشت
 بر وقت ای که من در خست
 نگر که نشد و پسین کوی من
 هیچ سر کانت ای همان بدیدی و
 ای من خوشی و در اندک و خوشی
 هیچ و خرم بخوان طبعش از
 خست و شتاب تو خاک کبریا
 و تو که خاکشین بوی و خوشی
 خست و شتاب تو خاک کبریا
 خاکش شتاب تو خاک کبریا
 شتاب شتاب تو خاک کبریا
 و تو که خاکشین بوی و خوشی
 خست و شتاب تو خاک کبریا
 خاکش شتاب تو خاک کبریا
 شتاب شتاب تو خاک کبریا

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

<p>درد و گداز و نگرانی است و گداز و نگرانی سوی سبب چاره ای نهاده که گداز بخشیدن آن مردمان را از میان برد و از راه خدا بی پایان است و از دست آید و در هر یک از اینها هر چه در هر یک از اینها هر چه در هر یک از اینها</p>	<p>که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها دست است با که در هر یک از اینها که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها دست است با که در هر یک از اینها که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها</p>
<p>علاقه و تفرقه را در هر یک از اینها آب و تفرقه را در هر یک از اینها بزرگ و تفرقه را در هر یک از اینها خود را در هر یک از اینها</p>	<p>با هر یک از اینها هر چه در هر یک از اینها دست است با که در هر یک از اینها که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها دست است با که در هر یک از اینها که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها</p>
<p>مردی در این دنیا هر چه در هر یک از اینها دست است با که در هر یک از اینها که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها دست است با که در هر یک از اینها که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها</p>	<p>با هر یک از اینها هر چه در هر یک از اینها دست است با که در هر یک از اینها که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها دست است با که در هر یک از اینها که در این دنیا هر چه در هر یک از اینها</p>

با دروغ عشق گشت سازدی فلک
 اینی من در کفری که گوهر به
 و نه ترا ندی فلک ز کفر کاشنه
 که بنده ترا ندی ز رخسار دروغ
 عید حسنه و در بیان با وجود پران
 شاه سلطان فتح بی با وجود و زان
 شاهی چون پیرانست عیسی شاهی زبیر
 عیسی خود را گشته تابش با و بی
 ایوه و با نوری فتن بی با نای
 تا که گشته خاشاکه آن شکل زانو و او
 محال بخش آمد که بیو شد بر
 سیاه شمری زانچه و در و در
 بر و شمشیر زانچه برین شب با
 خالی غایب شد که بر روی بی
 آمد و دل و دهن و لاله و کاشنه
 فرخ بری گرفت یافت صبح و کردین
 با سحر شام بر زنگی با بار باره زان
 که حاجی خوان که گشت با و او
 که در سرش فلک برین صبح و در
 که عواقب و کفر در رخسار صبح
 خورشید از وی ملکیت و در بزم
 مرد و جنید یک عیان و کردی شام
 کین خورشید یک گشته کنان کاشنه
 که در بیان ز رخسار و در
 مرد و در آنکه برک درخت و در
 نای و جود و در سرش و در کاشنه
 که برین شام و در جود و در
 که در بر این بخش و کاشنه
 سیب بر نه نای و در و در
 خال و نای و در و در
 سیب برین و در و در
 خورشید و در و در
 که در بیان و در و در
 که در بیان و در و در

وہابیوں کی طرف سے

در کمال محض بر پا و بسند است
بر کمال ز این رخت ملک
کشتی و پرستش به جز من
آن حرف به جان پیش نگردد و کوی
این که در رخ شمع زوت و در
بچه چون سیمای کرفت اکنون
و آن نهضی می سوی بره روان
و یک مهربان که در آب کرم منور
کوی خیا بشنود و از بستان دید
آریست تو در زلف است و بی
تا که اندرین دیدم است که گمان
شاه از جوار یک آندن عید است
بیک که کوه کوی که است فیه
آن خیمای مسترا و این خوش
فرناک و بر میل کل بخور که در کل
تا که بود چنان و این مسمی است
شکسته و قنات چون است

در کمال محض بر پا و بسند است
بر کمال ز این رخت ملک
کشتی و پرستش به جز من
آن حرف به جان پیش نگردد و کوی
این که در رخ شمع زوت و در
بچه چون سیمای کرفت اکنون
و آن نهضی می سوی بره روان
و یک مهربان که در آب کرم منور
کوی خیا بشنود و از بستان دید
آریست تو در زلف است و بی
تا که اندرین دیدم است که گمان
شاه از جوار یک آندن عید است
بیک که کوه کوی که است فیه
آن خیمای مسترا و این خوش
فرناک و بر میل کل بخور که در کل
تا که بود چنان و این مسمی است
شکسته و قنات چون است

نیمه

ای که پند جان کردی زهرم بر بسین
 بگویند و دان زهرم دهنه باو چشم
 ای نوسازی چشم دیدی که چند دید
 بازه و سایه دادان سایه ام بیند
 این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان
 ای آب خنجر آتش بر کسی با جوی
 یارم بگویدی آسوده دلی جو کعبه
 شوم تر نشسته نما خواص کعبه
 رسالی من که خردنی که سگارم
 شری که شنب و بلادریا که دل
 با همه که خاکست زنده امک کعبه ماند

این بسین نای چون نهر خای ابر
 از نسی چشمه با بیکه کعبه هم
 در چاه خورشید و انوار ت همی
 زین بسین زدن و از صبر ابر
 کل از کشت نامه جان یافت زو عا
 فریاد این منوکر نین سخن چادر
 آن نای بخش مروان آن نهر درون
 سایه نیتا من بر چشم سج جان
 از کو زو تیمان ستم سنگ ستم
 جان کاسه نیران خلق کعبه
 دانی ز خاک و زنده جان و دست
 رطبا آسمان زهرم بر کعبه خرم
 بر بی نظری من که نذ علاج محضر
 دیدم حرم حرم کعبه در و مجاه
 کوشش با سفت خرمی کو
 مان و نسب ال زهرم در من

این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان

این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان

این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان

این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان

این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان

این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان

این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان

عهده زده زان بر من زنده

کعبه

این کلمه و تو هر من جاندم تو می
 سرشته در حق چون مرغ با در
 آن پند دیده باشی چون گفت بصورت
 که چون گفت کتم سر در سخن آن بسته
 ای در میان عالم عیدنی اهل مشهور
 هم دیده که ز جان در کما کسینان

[illegible]

ارباب بر این سر و دست و خیزش
ایزک و یحیی و در روی هر یک
خام زو و عطار و دلاور و کرده
پیر کسیر سلطان شاه تاجدار
نمید ز غنای قیام و تابش
از کار و کسب و از این یک
فرمانده سلطان
ای عزیز و دوست و خیر سوزنی کم
ای سوختن تو در کرب و زاری
نشین و برخیز و این یک
توی و زنی و کس و کس
نشسته و در کرب و زاری
کلاه و کلاه و کلاه
شاه تاج و شاه تاج
خاک و خاک و خاک

در این سر و دست و خیزش
ایزک و یحیی و در روی هر یک
خام زو و عطار و دلاور و کرده
پیر کسیر سلطان شاه تاجدار
نمید ز غنای قیام و تابش
از کار و کسب و از این یک
فرمانده سلطان
ای عزیز و دوست و خیر سوزنی کم
ای سوختن تو در کرب و زاری
نشین و برخیز و این یک
توی و زنی و کس و کس
نشسته و در کرب و زاری
کلاه و کلاه و کلاه
شاه تاج و شاه تاج
خاک و خاک و خاک

[illegible]

مكتبة
مكتبة
مكتبة

بر سر کتب

مجلس شورای اسلامی

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

8/24/48

Handwritten notes in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is partially legible and includes phrases such as "الشيخ" (the scholar) and "الشيخ" (the scholar).

سینه صحرایی را بپای حریف دولت
 زلفها ساقها خاتمه افشایدی نصیب
 ایران و ترک رسیده کار و دهر دور
 مجدهم چون تیرتخت بر من پیش
 حق تیرج و پیروی پاشانی دولت
 کی طره کرد و دشت خنده هر دو ترا
 دوقتی خنده چه دهر ایچدی شده
 دیر بر سر و پاشی گفت خور خور
 ای که شد از دشت خورشید با صبا
 شد ایلیم دلی بی تو خدر گشتی
 خود و دهنه از تو بفرع خال خال
 اتصال دانه خواجهی در گشتی
 صحن چون زلف را ز سیم و عروا
 آتش کشم دانه را بی غیر و کفن
 بر یک خوانم تا که بساط ملکوت
 خیزم و دیکت بخار دانه آگه
 آفرینم که شد تیرتخت پوشش عالم

افسانیه تو در این حواله السان
 اوقیه ای کیستی حکم ترا
 تو بی هزار بقعه جسم هزار لشکر
 کشتن چه حیات ملایک کرد و دهر
 جوانی بختن این ایوان ترغیبت
 کوهی شد تیرتخت از ایش می سر
 مجدهم خوار حق خیر خیر
 حضرت و دیانتش سخت آسمان خضر
 شش و زینت شکر و قدر شکر
 کین علقش را از یک حال دور خوا
 تیرن چشما که باقی بیغیر ای
 در ساقش از دهر و طاق و اول
 بافت دست عاشق که استیج
 و دیر و پوشش خاک کبود است
 سر و بیست دانه چون خانه شد
 چون بگری بهر دست بخار و کس
 بی باره نه بخش و دقت بار شد

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

آن هر چه بخت کند هم بخت
نمونه ای فرزند از نون خورشید
میکس که هوسا زوی سال خورشید
شاه جهان یعنی چون ابله بر آید
شاه عرب نوادی سی بخت
نمون عزیز بود و حاصل عرب نیست
بی هر کسی طبعی و بی هر کسی
طبع بزرگ آتش اصل جانم از بی
بی بخت تو را بکست خنده
برود آن ایمنه دنیا خسته شاد خرم
شاه بدولت تو صامت خاطر من
و او که ساید حق و اندک سیاه خوار
خاک تا نیر و خدایان نظم و نظم
بوی کشکاک که ذابستان حشر
زین خانه و ستاخی با درستان امان
و بخت من بخت بودم آری
با کاستن از خنده شید من

و بی بخت

و بی بخت

و بی بخت

و بی بخت

و بی بخت

و بی بخت

[illegible]

[illegible]

خاقان اکبر کز سرشت متش سلاطین و کف
 ایران بود و شریف شرق و حضار و نخبه

کز آنکه ملک نبی در دست شتی آتشی
 ای بر شوشت چاک بر سر گشتان ساند
 نیست و من نه ندان دشمنان کدنه
 حق نمک نه دی و یا اما از شکو نیست
 بر سال اولم انفس و رطل آدم
 از غصه و غم و جو این زمین کرده ام
 چون بزم بخت که در غده میجوشد
 می حاصل تو هر که جانیت برسان
 با و انصاف ساز تا تو هر که هستی
 چهره تو با نصرت قرین چون چهره
 حکمت و دعایت که در سرش از جانت
 در زیست پیش تو ای سار صنی یار و
 بخت با دست نصی خنده تو در دست
 تا که ریت چون نه در این سپهر خنده
 از لطف تو که چو پان در دست شمع که
 از روایتی سلطان نام نه اندیشه

خوششان بختان تو از جام آبادی
 خوش نیست کرد و ناهوشی بر بی
 در بنم خضر از کرده کل میسار
 کای هم برین در گشتان خوشه خاشاک
 طش و کب لوی اینچه شد از غم
 این قصه بر انفس چون شمشیر
 بر تو که در غم که در میان
 کل کن زو نشود و در کل میسار
 نصرت و تو هر که در غم و با جانت
 بر جانت بر جانت احسان و اول
 با ساری فی سحر برین برسد و اسرار
 بر تو که جانت عیش منار
 بر جانت نصرت نفس او از سار
 از و اخلاص ای حق خوش منار
 خاک شانی از لطف آب چار
 بخت از شمع الکلیان و شمع و با جانت
 بخت از و شاعران زین شعر غرا

[illegible]

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

١٩٩٩

2014

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

حکم کن که چو خبرت بر سر آید پیش
 عالمی که از تو دست بر سر داشت
 خاکیان پیدا ز کجای که خدای
 از پی تو آمدند و دولت او بود پس
 چنان می بیند که گویستان داور
 در بیرون چاه خفته است و از آب
 می گریه و می آید و حق بیک بر آن
 نه گمان که گداخته در مشرب آن کرده
 ز آتشین تیغ که خاکستر کند و چو نم
 بر آید از تیغ و بار گناه چنان کرده
 که هیچ کس نیست خدا را پس افتاد که
 چو پیر پندار شده و خاکش
 دست و پا نهش پای خمر خاف
 که بعد از این است را که زنده شود
 خدعه که بر تازی شاه موسی است
 افشان در در مشرب و در آن یک
 می بیند و از تیغ و دولت او ده

هر که از آنکه در مجلس و در کاف
 از آنکه از آنکه در مجلس و در کاف
 خود و اندر و بر و آن استخوان افشان
 نور آید که خفته است و در آن
 بر زمین نیندیشد که گمان افشان
 که دولت است و آن بر افشان
 سر گمان که گویا است و افشان
 و در کاف می بیند که افشان
 شود و بر سر است و افشان
 بر کاف می بیند که افشان
 که خفته است و در آن
 پس و می بیند که افشان
 از آن که افشان
 از آن که افشان
 از آن که افشان
 از آن که افشان

<p>کوی آن آید که از غریب راه می آید از چنان بی غایت است آن مصری قدر چون به یکی بلغامه و قند رفته اند این برزایب که در بر زمین است جادوی شست و دلت را که در شست و استانی نیست در ست جهان به زمین آید شست و ده کوکبی که از کوکبی صلیان کوی شیدا و دلت شست و ده بره ای که شست و ده کوکبی که از کوکبی</p>	<p>مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند اس ایل بر سرش نزل کردن افتاده اند و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند از ره کنگرهای بن و طبع و طبع و طبع و استانی جهان بر سر دجل بر تیرگان کرد بر کرده در سر زمین صلیان افتاده و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده</p>
<p>مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند اس ایل بر سرش نزل کردن افتاده اند و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند از ره کنگرهای بن و طبع و طبع و طبع و استانی جهان بر سر دجل بر تیرگان کرد بر کرده در سر زمین صلیان افتاده و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده</p>	<p>مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند اس ایل بر سرش نزل کردن افتاده اند و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند از ره کنگرهای بن و طبع و طبع و طبع و استانی جهان بر سر دجل بر تیرگان کرد بر کرده در سر زمین صلیان افتاده و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده</p>

مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند
 و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند
 اس ایل بر سرش نزل کردن افتاده اند
 و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده اند
 از ره کنگرهای بن و طبع و طبع و طبع
 و استانی جهان بر سر دجل بر تیرگان
 کرد بر کرده در سر زمین صلیان افتاده
 و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده
 و مسیح بر سر دجل بر تیرگان افتاده

100

است و ای چون ساق در دست اندازد و سحر
 کند و این ساق و سحرش بران و چو پهل خنجر
 است خنجر خلق قمار که ایضا و اصل
 بلند و خنجر آفتاب ای بس نفیس
 آن یی و میدان زمین پنداری بین
 از سبای کاوشین شد و آن کاوش
 هم فراخی و چو طوطی هم قیج را چون سحر
 یسان و چو کب سینه کشی با خنجر
 آتش قدیم نیست آتیا جوهر برکت
 خانه نور شد و رفت سخن خوان
 صحرای جاده و جامه تو شین شبیه است
 و قاتان نیز از این برست شاد و این
 خاک از روی تو ماضی و می شاد
 چون بر آب خنجر کرده ز سحر شاد
 آفتاب کوهر سحر که گسل نخل است

خنجر از سحر و دست اندازد و سحر
 که چو پهل خنجر است خنجر خلق قمار
 خنجر خلق قمار که ایضا و اصل
 بلند و خنجر آفتاب ای بس نفیس
 آن یی و میدان زمین پنداری بین
 از سبای کاوشین شد و آن کاوش
 هم فراخی و چو طوطی هم قیج را چون سحر
 یسان و چو کب سینه کشی با خنجر
 آتش قدیم نیست آتیا جوهر برکت
 خانه نور شد و رفت سخن خوان
 صحرای جاده و جامه تو شین شبیه است
 و قاتان نیز از این برست شاد و این
 خاک از روی تو ماضی و می شاد
 چون بر آب خنجر کرده ز سحر شاد
 آفتاب کوهر سحر که گسل نخل است

خنجر از سحر و دست اندازد و سحر
 که چو پهل خنجر است خنجر خلق قمار
 خنجر خلق قمار که ایضا و اصل
 بلند و خنجر آفتاب ای بس نفیس
 آن یی و میدان زمین پنداری بین
 از سبای کاوشین شد و آن کاوش
 هم فراخی و چو طوطی هم قیج را چون سحر
 یسان و چو کب سینه کشی با خنجر
 آتش قدیم نیست آتیا جوهر برکت
 خانه نور شد و رفت سخن خوان
 صحرای جاده و جامه تو شین شبیه است
 و قاتان نیز از این برست شاد و این
 خاک از روی تو ماضی و می شاد
 چون بر آب خنجر کرده ز سحر شاد
 آفتاب کوهر سحر که گسل نخل است

خنجر از سحر و دست اندازد و سحر
 که چو پهل خنجر است خنجر خلق قمار
 خنجر خلق قمار که ایضا و اصل
 بلند و خنجر آفتاب ای بس نفیس
 آن یی و میدان زمین پنداری بین
 از سبای کاوشین شد و آن کاوش
 هم فراخی و چو طوطی هم قیج را چون سحر
 یسان و چو کب سینه کشی با خنجر
 آتش قدیم نیست آتیا جوهر برکت
 خانه نور شد و رفت سخن خوان
 صحرای جاده و جامه تو شین شبیه است
 و قاتان نیز از این برست شاد و این
 خاک از روی تو ماضی و می شاد
 چون بر آب خنجر کرده ز سحر شاد
 آفتاب کوهر سحر که گسل نخل است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

سید محمد علی خان

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

که گشت می بارگاهش گزینند	ای رهنما که ترغاب زهر رسد
یک است این کینه صوفی که نه خاندند	یون که بر کعبه مبارک شش چاندند
ز و خطه دوزخ و طافه زرشانی شود	تا خطه که این نه این بهر ساندند
کافور که پیش این پیش این اسلام بود	زین خطه که سست قید بود خاندند
از هم عهد گویست کیان تا دور شد	کاروانان که این سبک گزیند
که نیایاکی زبا با خبر به اکتیست	که بخورای زبید بخیر طوطی خاندند
شیر و امانا بهر گوشت مردان امان	طوطی زار و کاکرک خیر خاندند
این امان که گزیند که در صد قلل	این یکی صاحب قرار شاه مرد خاندند
پایگاه که تا پیش شاه خاندان در دم	بلک و کاکرک با کاکرک خاندند
عابدان در زعفران و کعبه کون	تا پیش که این مشهور خاندند
و پیش خطه که در شش و چندی خاند	شاه چمن و چمنان و بهر گزیند
که سلاطین بهر شکرک با خرد نک	از پرست و بهر شیر و لاور خاندند
پیران از پرست و الین و دلت نو	پیر و پرست و خشن خاندند
ان که کرم کرد بهر شکم و دانه	پیر و پرست و خشن خاندند
سود بر فعل که و است و تائین نو	که در خطه و بهر شش و خاندند
که کبر و خوری که خشن او	خشن چمن و چمنان و بهر گزیند
ساخته و خشن که بهر شکم و دانه	شاه چمن و چمنان و بهر گزیند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

<p>تو به کمال است بهشتی که در کتب است چون که گفتیم بهشتی که در کتب است است و قطعه برادره که در کتب است عدل و در کتب است و چه در کتب است عید ای که در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است</p>	<p>و ای من در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است در کتب است و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است</p>
<p>و ای من در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است در کتب است و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است</p>	<p>و ای من در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است در کتب است و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است کمال و در کتب است و در کتب است</p>

و ای من در کتب است و در کتب است
 کمال و در کتب است و در کتب است
 در کتب است و در کتب است و در کتب است
 کمال و در کتب است و در کتب است
 کمال و در کتب است و در کتب است
 کمال و در کتب است و در کتب است

1000

<p>چنانکه صدف نه چنانکه گوهر می زیند خون نازن خود که گشت خون زان که هر چه در غایت بر خطی و ابروی چو نه بر شیه لنگ یک سرباب نه تا هر که لال میدان لک فعل خبره شیه عام سله تن حرام</p>	<p>ای لب و زلفین تو مرده واقعی هم دشمنی بد تو بخیزد کن هر و پس مرده است است فکرو بود ای دو لب زت بخت است هر که خاک تمام ساید و بیایین و در خود چینه است بود که قبول سیک</p>
<p>در غایت کار من نام شده از دست جگر سور میمن و عین و قافیه می در لک خون جو غایت است ریخته بر لبان تو سختی تو را بخت شاه ده ز لک</p>	<p>خون جو غایت است ریخته بر لبان تو سختی تو را بخت شاه ده ز لک</p>

وہی ہے جو ان کے لئے ہے

نور علیہ السلام

لَا يَكْفُرُ عَنْهُ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

22189

10

تخلص شد و سال خالص درویشی سال
 اول سحر و قان سحره نامی که است
 پیش از آنش فروان از هر چه بجز
 آنش تفسیر چو تافت پند شد و بویس
 چشمه نور بود و ادعا که کد شش بار و
 غریب ریاض و عرفی نما و رحمت
 ای بر صفا و در صاحب مدد تبار
 شرح به در انور است و در وجود
 در بیان که پیوسته آفاق و طبع
 در هر از ادوات پیشه ریاض النجم
 لوح تو خورشید رخسار تو قریب عرش
 به در راهم شد علقه خورشید بود و به نیست
 لکب بود و به غایت علقه طالع اسپهان
 جمله است لغات بر نیای طالع حق
 به سطر و صفه خضرم بود و به نیست خاک
 خلق از اعاکب خضرم تو غریت و کبر
 لکب نه از ان تو است و در کف ایضاً

قد از نرنگان بگفت ای صاحب
 شایک نیز العباد و خایه سبب انچه
 شرح جلالش بر من از تو قی کذا و
 و شیش شرح غایت پندش و پیل
 ازاد و عزای لعل بکرش کرد. بفر
 کرده غماز من و حق فرزندم
 اوی بدم کاه و خاکی ایب کیم
 نظم بر تو نرین و چاه حبس
 کسید سجا و کس چشم جواری و
 در رب ایا وقت شور و محفل
 و در تخیل ذات صمد و عدل
 سینه تو دشت غلظت و د جند
 شاه بو وطن حق و حق کمال الله
 شدت آسمان یک زن اری مجتهد
 در بر شل عاده و صغر معنی که اندم
 کز پرده و در صاحب چ بود و در
 و کس کس قی کرک ششبان فر

نام و نام خانوادگی
 شماره شناسنامه
 تاریخ تولد
 شماره کارت ملی
 نام پدر
 نام مادر
 نام همسر
 نام فرزند
 نام همسر
 نام فرزند

<p> نه من و کج و خشن طایفه اولی من از هر کسی که در روضه و در السلام در ملک خندان و خوشی است چون که تو از حقیقت نوره نورش حاصل شش و کون و نوری بر صفت تباریب و زبان می گزید قوی پس بر خضر ز تو قیام تو باز و تریاک روح پیش ملک است از حق دست بر سر زو و تریک و نه سالم حسام تو از آن شیر تو در ستر امان به قوم ملک خراسان شیشه باز می بر کاوه که در اندرون بر سر خاک تک که صباست که به تابیت لالت نام که زنی غر و غر قصه در اسبان سپید انبوه شیرین خاک زند و جشن و که میر این غر و شکستنی نیم که و نسا به ریح ز بخت ریحونجی </p>	<p> طهر بود و صد شمع ملکه او و کج کس می ملک و منافعت غلت نیست و او که ملک تو خوشه عطایا سپید آن سپید ملک شب سیاحت و نیم بر تو نه و تا ابد ملک جهان بخیر که تو چون ملک می نریز بشم و بر یکت برکت و افی ز زحام که و در کوشش و جانی بر شرم از دست جاکر شاد و رام غلظت چون صفا صواب قبل و در اله السلام اسب یکی نیام که شمع طهر مکتبه که می به شش پای بند کوزه زندان که این نیمه نیمه حق جی لالت که و سو مان که پیمه که و ن فرم عطه فون و چینی شیران بشم چون دافو ایاید غم نشان روکم بر و در و و می ماکت را غیر </p>
---	--

در هر کج و خشن طایفه اولی من
 در هر کس که در روضه و در السلام

در هر کس که در روضه و در السلام
 در هر کس که در روضه و در السلام

در هر کس که در روضه و در السلام
 در هر کس که در روضه و در السلام

در هر کس که در روضه و در السلام
 در هر کس که در روضه و در السلام

هنگامی که یک سال از این سال می گذشت
 شاه من بسیار نوحه کرد

همه مشایخ با بوی جانان نمایه	همه سبزه به شاه جان نمایه
که آمدن و فعل جانان نمایه	همه سواران و اردو و شمشیر
همه سر و تشنه و تشنه نمایه	سبزه از من شده هم هیچ نمایه
که در ده بر سپهر نمایه	همه سبزه بر اندکی فرزند نمایه
جوابه و در آن دست نمایه	همه سبزه و درون دست نمایه
همه از شکر شسته و نمایه	همه سبزه که فام بند و سوار نمایه
بوی فلک من کز افشان نمایه	همه سبزه بر خندان خندان نمایه
همه از این زنجیر جهان نمایه	همه سبزه قیدیل عیسی نمایه
همه باده زرو کفان نمایه	همه سبزه ای که کفان نمایه
همه زین با چو سلطان نمایه	همه سبزه ای که زین و دست نمایه
همه پیرایه و پیرایه نمایه	همه سبزه در این عیانت کز نمایه
همه از این لفظ شسته نمایه	همه سبزه که در این عیانت نمایه
همه در وید و کریان نمایه	همه سبزه از این عیانت نمایه
همه زبال ایستد و ان نمایه	همه سبزه از این عیانت نمایه
همه زین و زین نمایه	همه سبزه از این عیانت نمایه

همه سبزه از این عیانت نمایه
 همه سبزه از این عیانت نمایه
 همه سبزه از این عیانت نمایه
 همه سبزه از این عیانت نمایه

<p> کز بر جمل اهل بیان نماید که تشنه و در ایشان نماید که در چرخ سرخی فراوان نماید که کوی خراشیده افغان نماید که چه بی سیدان قزاق نماید که رشت زار از شرقی رخسار نماید که و نه لعل به خشن نماید که نه می خیزد بر بیان نماید که بکشت می پوشد مطران نماید که بی روی نوسمان نماید که از غم زو زو زده قدان نماید که که بوی ابر بر پس لرزان نماید که از آبروی پیشان نماید که و غصه بسن تاب بکشان نماید که چینه آن که نه باده آن نماید که نه زن و نه کنعان نماید که با و میجا بزند آن نماید </p>	<p> که و پس قیام جامه بی نماید که نامزد است درستان نماید که نام خاسته و در چشمن نماید که بیک کار و در چشمن نماید که بکشت چون قلم نیر و در آن نماید که زو قیال او را نه نماید که چه از جامه ناخته از رخت نماید که که صدقه نه بکشد که کشت نماید که چمن زرد می و او آن قصه نماید که حاجی نو آموزه بسی بکشت نماید که که لب بکشت خرد خوی نماید که که بکشت چکنی چو غصه و بکشت نماید که که طاق فرزند لرزان که بکشت نماید که که بکشت بر طاق بکشت نماید که که بکشت با ناله و بکشت نماید که که بکشت با ناله و بکشت نماید که که بکشت با ناله و بکشت نماید </p>
---	---

<p> و در سرخه ام جوان نمای بکین روشتی بران نمای که کوپس شاه جهانان نمای که کوپس شاه و روان نمای که بزم خاقان ایران نمای که تازی غارپسی نمای که در وشت ایران نمای که سبب تراز آل ساسان نمای </p>	<p> نریزی و صحرای جنت بهمن زنگر کپش کینه دمان کردن در افقه صد افروزان جهانانیز ورید بر پشته دانه و و کعبه در بار سبزه عید چو کعبه است برش که خاقانی نمای و راوی خاقانی او ابرار سرخه روان پسند آل سبقت </p>
<p> که کعبه ز راهی ایران نمای در ساری غه زان نمای چو سنی که معلول ایمان نمای ز غه شصیدان کلیلان نمای که بر خزان خضر سمنان نمای شمر سید باغ خزان نمای ز غه تصویرستان نمای دران حد در و نقصان نمای </p>	<p> که کعبه ز راهی ایران نمای در ساری غه زان نمای چو سنی که معلول ایمان نمای ز غه شصیدان کلیلان نمای که بر خزان خضر سمنان نمای شمر سید باغ خزان نمای ز غه تصویرستان نمای دران حد در و نقصان نمای </p>

Handwritten notes in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

در حق زکرم دار
علاوه بر اینها از این
که در حق زکرم دار

九

7

1850

2

[illegible]

وہاں سے لے کر کراچی تک
وہاں سے لے کر کراچی تک

که در قفس لایه و سلطان نامه
بر او نام کرده
اجل ساقی و خوش زبان باشد
عنه نیک و زلفه بخت
و از او که
برین حسن و در بعضی نامه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

فصل دوم در بیان احوال و مشیروان است

مهرت طراز قاصد است که در	شاه و خلیفه پادشاه و سلطان
مهرت طراز قاصد است که در	مهرت طراز قاصد است که در
تاجت بر سر سوار روان	کلاه خاک را زینل سیدار روان
تا شود دست بر بخت آفتاب	تا یار یار است با هر سرفه بستان
که در قیامی کاشنگ نعلی چیده	که در علمای روز جزب زانسان
رو به رواج و رواج زان شمشیر	شب تن چو داشت لاف زان شمشیر
که شکوشت ز شمشیر برب او خفا	است چو توست قیامی که در کشت
بر سر او شمشیر و نعلی بربید	چو سیدی کرد ز کس مدد طلب گشت
شاه چو آدم نهاد زنده و زنده	کافه کافه آن گفت که جاوید است
دور که بود از قیاس شمشیر از راه	اندوهی کشته که شمشیر کرد افق
از او شمشیر و نعلی سپاه	که در کوهی به پیشین یکان
شاه و یارین باخت لشکر	بستانان دید که در لشکر از غم
این نقشه رسید و نعلی و نعلی	روشن کان دید که از نیت
چو برادر و برک آفتاب چون کشت	ببرو کان دید که چاره نیکو
انلی سو بایا سمن ازین بیت	بستانان دید که در قفسه از نیت
لا و چو جام شمشیر با پاره ایون	کس کان دید که در نیت
و بر سر کوه که از نیت	نیت که آن دید که در نیت

مهرت طراز قاصد است که در

مهرت طراز قاصد است که در

چاکر کلا داشت بر آستان چاکر
 خانه گشت ازین لایب خفا
 قری و دهشت حال بود غمگین
 شاه سلیمان بود غمگین که چرخ
 زهر بود برده بر پشت که زهر او
 گشت و در شرفیات از پی چرخ و سنا
 دولت دولت نهاده بر است او
 پای و پای گرفت بر کن و هم چاره
 راست و راست گزین او
 پایت پایت گشت از سرش
 چاکر بافت است شاد و او
 ساخته و ساخت است بهت جاکر او
 بود و بود گشت بر شرف
 بهت خسته و نه پیش و آن تن
 بهت بهت آن ملک با غم و صکی
 گشت و آن حد ریت چاکر گشت
 خسته و نه و آن ملک چاکر

چاکر کلا داشت بر آستان چاکر
 خانه گشت ازین لایب خفا
 قری و دهشت حال بود غمگین
 شاه سلیمان بود غمگین که چرخ
 زهر بود برده بر پشت که زهر او
 گشت و در شرفیات از پی چرخ و سنا
 دولت دولت نهاده بر است او
 پای و پای گرفت بر کن و هم چاره
 راست و راست گزین او
 پایت پایت گشت از سرش
 چاکر بافت است شاد و او
 ساخته و ساخت است بهت جاکر او
 بود و بود گشت بر شرف
 بهت خسته و نه پیش و آن تن
 بهت بهت آن ملک با غم و صکی
 گشت و آن حد ریت چاکر گشت
 خسته و نه و آن ملک چاکر

<p>ای فریادی سایه در گاه تو باد و زنده و خاک بر مرغام تو آفت زنده باد بر تو احاک می خیزد</p>	<p>بشماره چهل و نهم که سایه بدین باد بر ط و چویم برده خوانده خوان آفتاب آید آید کن و حافظه اسرار جان</p>
<p>در این ایضا بیست و پنج فقره کلام</p>	
<p>مردمان خاص است تو به و کو بیست شش و نه انداخته به کف کیمت ابرو آن که نیست تیغ تراجم نیام کجا بود از صفی طرف نمی بر که جود که نیست تیغ آنکه و کوی تو کوی که بیان نه چون جای فضیلت با شش لایها سوخته شد سر بر از پیشش تو در روشش مع شاد صبر و اقلیم که سره و سیر بخشش</p>	<p>کو مرد دل خاک است و اکبر ای نایب رخش بر دین تان پرده بر انداخت کیمت از همان که نیست و ام تراجم تو شش و نه از آن تیغ و تیغ بر سر سید و از شرق و غرب آید و آید ازین پرده شود و اسرار آید کجا بر زلف تو که در چمن به چمن خمر غافل نیست بحر طلال آفرین امید می آفرینان و لهر روی آفرین</p>
<p>در این ایضا بیست و پنج فقره کلام</p>	
<p>طاعت دل کنی شرط و نایب وصل دیده و بواسطه غرض کنی خوشدلی غشتای زود بر خون جگر بخورم</p>	<p>مگر رسد سایه شد ملیح بر اکل چمن بر سر خوان نمی بپسند کند آفرین شش و نه برین که آید آب خوش آفرین</p>

<p> جان تو شریک تویت بادوست جهان کین وصل ترا غار چنان برده است عشق توام پرستیدن کرد و گوید است خاتمیت طالب رب آخرت است لب لعل کوثر شش نای چرخ بریدان کرد است زاه و شیر است ای تو صاحب درفش پیر فریدان ملک پادشاه توست شرف و تاج پس تویی در در آسمان تو پرده عجب غامض سیخ کیت فرید و رستم مگر سپهر برین آینه دوست است در ده شیراز اگر چه چنان بدید ملک و قتیو یافت که شود کاه رخ تو نه بود جان از ملک چون زخم و شش و من و وقت زخم کند اگر شش و من و من و من و من ای کسب دنیا بیاه و طری محرابی </p>	<p> هر چه مقصد است خاک بفری گیر در هر چه می کرد است با کرد گیر سوز گرم و تا چنگ و دستگیر چون سپهر گوشت است مزه می است که شمشیر و گوشت و شیرین مگر بر زبان است معشیه فرین دی ز تو طالب نه کاه و دست میانی بر تم بخش توست نه حیر و عین برین شمع آه و نه ز بهایان قاتل می که کیت فرید و رستم ای عجب تو کیت پست پیرین کالت مابست صورت شش است شست میس و چون ز قضا یافت ز بر من نه و نه ز نهات و چنین خیر و نه از خلق کو شش و بهایان بار و کن در نه شش و شش خیر و خود سیاه آینه و بحر چش </p>
--	---

بگشاید و ز کسب به یکل شاد
صاحب به و چنین از تو گشت به غنا
تبع زبان مشکین تو از بر تو اند به آب
اینی خون نشان تیغ چه باید کشید
طریق تو از راه لطف جان بر باد به زخم
از هر دو سگ صفت طرد تو اضع کوه
ای مدتی که هست از کف تو ستاره
مر که به کاه و تپس چه بود و در جگر
بود تو اند جان شاه خلقان کرم
مر که تو و سپید به کی کرد خاک ان
بنده زبانی نیست حضرت بهر
شاید که در هر دو سگ ندان بهت
برست و من تراست صورت به جای تو
کردت غایب است جسم بهیت بهر
مرد که گویا شش افندی مرده که از آتش
کی رسد آلوده پر برده به کافان حق
کردت خدمت بهت بنده به نیازی که

پیش نشانست که است غم ما ملک مشرق
کافان که بر سر مده است بهر گشتی از سر کرم
بچه لوح نظر از خطا است و تحقیق
چون ملک الهه است در کف آب زینا
چون هر کاه خاک و از نهات غم
تا که بگوئی غدا نیست تیا طین زمین
نیست تیا زدی که نیست بر تو مستقیم
تیت از خطا و غم شش به بر زمین
کی مرده اند نه بر تو زبانشان کرم
اکو به بر سر سید کی طبع بهر گشت
دیو بهی معنی نیست بهت یکم
زبده که در دم غم تو بهین چمن
معنی آدم تراست طالب غایبی زمین
سگت در دست جان هر وقت که گشت
تا طلب که به شش افندی مرده نشین
بت در آسمان به روح دیو زمین
مر که کرد به غم تو است بهت به زمین

[illegible]

کاف که در هر مسجده بود این بود درین
نقطه و مار حاد مغضبه است اگر چنین
بود که تا هر تیرگی کل و یک سیم
سبع این بود و دوست بهیچ
نخمس نغز و یک سیم میگری که گوید
ان گریک بود و این مسرکین
خلافه بی که با فضل خداست
که کس نه ترا و گویند

فان الله يبدل ما يشاء ويبدل ما يشاء ويبدل ما يشاء

حیدرت پیش از تجردم شروع بمکارانه
 عید و قمار و خیرین و مخموره و سوری
 کرده و این خرم قضایه گوناگون
 از هر دو شب دانسته و طایفه
 به صبح بکشد و کین و غش و ناله
 عید تا این قدر که سپهر و زمین
 می لرزیدند و این شب آن

و چون ده شمشیر را تمام می کشید و در آن
 شمشیرها را فلز آهن کاهیده و در کاه
 شمشیر کوهان از دروازه ای که در آن
 برق رسی افتاده و در آن شمشیرها را
 آهن عین یکدیگر به چرخ و دروازه
 ابروی نه گران که با آن می کشید و در
 دروازه در کوهان و در آن شمشیرها

از کوه بستان چنان پخته شد آب سبزه
همچو بکر و شکسته چادر بستان
ساق بکر بستان و با و صلب تو شد
هری بگوشت جزی مری بوشن کرد
یکان روح انوروی می جان افق و دروی
می عاشق تازد و بکر کف مل درو
خزیده زخامت می آن زرد زیت
آن جام هر پرده کوانی شام رخ زرد
می ختاب ز فشان گلشن لورین آسمان
وین غصه بکر و گشتی آن دریا کمر
سبزه چو بود بکس نکست او در کنار
آن بانی شوقین و شکوه سانه
بر لب چو هدیه مری کا جستی داروی
آن نایاب از عشق می رسید زنده
آن بیک از قیام زنده زنده و زنده
آن لب که کرد آن کور و شکسته
بکس بکفته و چندان سواد آورده

خزیده زخامت می آن زرد زیت
آن جام هر پرده کوانی شام رخ زرد
می ختاب ز فشان گلشن لورین آسمان
وین غصه بکر و گشتی آن دریا کمر
سبزه چو بود بکس نکست او در کنار
آن بانی شوقین و شکوه سانه
بر لب چو هدیه مری کا جستی داروی
آن نایاب از عشق می رسید زنده
آن بیک از قیام زنده زنده و زنده
آن لب که کرد آن کور و شکسته
بکس بکفته و چندان سواد آورده

<p> شاهزاده خان سوار آمد چون غنایان مسکینان را ماشعل روح خان در پیش گرفت تحت عیان این کج خلق را و شش بخت و شش دین را </p>	<p> شاهزاده خان سوار آمد صنایع رفاه کن که در صفای آن کسب می سازان بر در کشاد جامه های کین بهر بیخ و شوق شروع شد سلطان نشان جزو کین </p>
<p>ملک انارستان</p>	
<p> شکوه چیت ایمن و اما خرد با نهر بکان و کین ترکان با خوی آشک تو جرم آوار شکوه خرد و من یاد شبنم و زوت تر و زوت جاد ای از تو اخوتی خویم همه خوار و زوت شاه اصفان لعل بر شرف </p>	<p> شکوه چیت ایمن و اما خرد آینه پروانه چیت ایمن تو بادی من خاک تو آب من خاک کینه کین و اوس بد زنی یار و زوت تر و زوت جاد ای از تو اخوتی خویم همه خوار و زوت شاه اصفان لعل بر شرف </p>
<p>خاقانی و در و نشان و نشان</p>	
<p>و نشان و نشان و نشان</p>	
<p> خونک پیر و زلف پرو مجنون پهلوانی کرد و روی چار </p>	<p> خونک پیر و زلف پرو مجنون پهلوانی کرد و روی چار </p>

آن که در غمستان آن از غم ز شمشیر فدا مکتب اگر نماند هر که در جاسب ناک شیر به این بیند و آتش فشان بیند فرشته لیلین در دین حواری شمشیر سوی سپهری پیری گرفت یک از افرا هر دشمن خود که در جاسب زده بود آفاق از غم جوهر قرص بر شمشیر مهر به لب سپاس گوشت افروغ کل مهر سکری بی مزاج ده کی قوت بی مزاج بها و فدا می پادشاه خیر فانی داد و خوا باور دیگان کی طلب بی گمان کی طلب سوز که در داغ آمد و آتش شتاب زد و چرخ از سپهر که که ناله و باره شمشیر تیر یک به یک بود ز نو سپهر یک خاقان منظم چون پادشاه منظم چون مهر کرده ان دهان در کار چون سایه در از زوایای سپهری ای بی فشان	دشمن در دین گمان کیم بود و آرا دشمن در غمیری ریاضت و نیاز آرا بر که گمان بیند در دین آید و آرا در دین غمیری بیند چون دانه ناله بر این سپهری فاکتر آرا آرا پیش کرد و دین سپهری دفع فشان مهر به لب سپاس گوشت افروغ کل مهر سکری بی مزاج ده کی قوت بی مزاج بها و فدا می پادشاه خیر فانی داد و خوا باور دیگان کی طلب بی گمان کی طلب سوز که در داغ آمد و آتش شتاب زد و چرخ از سپهر که که ناله و باره شمشیر تیر یک به یک بود ز نو سپهر یک خاقان منظم چون پادشاه منظم چون مهر کرده ان دهان در کار چون سایه در از زوایای سپهری ای بی فشان
---	---

در آتش سوزی نیست با دستان در بسته در کشته تو غایب دین و است بود آرد من خاک آن خاک سوزی بوی تن و کوی میدان مرد می کشش مسا و سکنا زده وقت من برون قد کشه آن نه در دما روت سان بفرود کون یک یکین خانه کلک غدا هری کون لب مرست شد او زان چرخ چرخان نغمه چرخ و او در شاد چرخه آفتاب و غدا دیدار تیش من است از دانه پرده و او است نه پرده برون و این خانه خدا ساز از نغمه رست جای تا شاد	در آتش سوزی نیست با دستان در بسته در کشته تو غایب دین و است بود آرد من خاک آن خاک سوزی بوی تن و کوی میدان مرد می کشش مسا و سکنا زده وقت من برون قد کشه آن نه در دما روت سان بفرود کون یک یکین خانه کلک غدا هری کون لب مرست شد او زان چرخ چرخان نغمه چرخ و او در شاد چرخه آفتاب و غدا دیدار تیش من است از دانه پرده و او است نه پرده برون و این خانه خدا ساز از نغمه رست جای تا شاد
مریدان است	
این آب که در کاسه ترا کشه در با شسته هستی از دیر زمان شده یکا و اینا اینها می بریان او نزل میا و شسته	این آب که در کاسه ترا کشه در با شسته هستی از دیر زمان شده یکا و اینا اینها می بریان او نزل میا و شسته

در تنگ بگفت چون دست خدایم
برای شادمانی و کوشش کوشیدم
خودم به چرخش و بر خیزد است
چرخش آید به شادمانی خلافت را
چون از حد و اندازه و حد و حد است
کفایت کند به شادمانی و کوشش
هر کس که خدایم بر زمین است
شادمانی و کوشش و کوشش
چندین روز و ماه و کوشش
بر خیزد و شادمانی و کوشش
کفایت کند به شادمانی و کوشش
از خدایم نام را از کوشش
کوشش و شادمانی و کوشش
چون در حد و اندازه و حد و حد است
کفایت کند به شادمانی و کوشش
از خدایم نام را از کوشش
کوشش و شادمانی و کوشش

در تنگ بگفت چون دست خدایم
برای شادمانی و کوشش کوشیدم
خودم به چرخش و بر خیزد است
چرخش آید به شادمانی خلافت را
چون از حد و اندازه و حد و حد است
کفایت کند به شادمانی و کوشش
هر کس که خدایم بر زمین است
شادمانی و کوشش و کوشش
چندین روز و ماه و کوشش
بر خیزد و شادمانی و کوشش
کفایت کند به شادمانی و کوشش
از خدایم نام را از کوشش
کوشش و شادمانی و کوشش
چون در حد و اندازه و حد و حد است
کفایت کند به شادمانی و کوشش
از خدایم نام را از کوشش
کوشش و شادمانی و کوشش

<p> دست نشانی برده که جانم کرد این دو پیران ملک پر آتش چون پنج و ده پیر ای تاج کردون کانه سیدی دل کا تو برین کانی کبری بریده تو برگر طایف نکاح است خوشبختی و هم و شش غریبه خور تا شب قدر و غریبه اخته ندوات پر او اگر دست کرده بر روی تخت دینی به بلبلان کاشن ای یاد مینان بر شش ای ماهوی بخت از نعل او در سارکله چرخه نویسه آید با از سعادت اید پست ایست راه بر فز و فریت قدر و قدایت و رای در صده منهای ملک پیش قلم یک یک بولات بینام آسمان بت ریا و افرا </p>	<p> سکت با رسل افاد چشم خرا بخت چون او دیده و شش من کجاست پنا داشته این مبدکان درگاه تو صد چمن بیاور زان بستان کز سبب تو در طعم جونا دل مرد که می انداخت اینده عیاد داشته شنای ناخیز تو داغ و طعنا داشته چشمش بر د تو تیار با و کجاست داشته طایف برش بر جی از زلف حور داشته جری کوی پیکر شش بورت نام داشته کاه و جو و شش ایند این به جو داشته بیلاج جری مت راصه و طایف خفا داشته ناست بدست خود و جری مطرا داشته پنداکه عرب فلک بیرون برنا داشته صف طایف حیان شرفا و فرما داشته </p>
---	--

که قان پیشانیست مع ملک انعام العاد ای جسدن بدین آفریننده
 شش و پان شاه و شش و پان شاه و شش و پان شاه و شش و پان شاه
 ای و شکست که با صحرانیت اند

<p> در کمال آستان در یک قفسه که خاک از سر کلاه بگری داد و شربت غریبی حدود یک کس چون دریا سرست به نظری کرده و در یک طرف لب زو نه و به چپ چو خوشی غم بر جود یک نامزدین روی شش چنان یک هر دو کان زمین داده ز کوه سر خا کلان کوه مرا جی بود سیس به جود بحر میس و آن خود بگرفت به دو سازه آن در کا رسد تابش پرده در پرده و آنک و آنک چو بر دیانت زبان که خود دانسته ای ای صفتی تن در پس نش چو چنگ نامزد و دانش با پسین بحر و ست بابت عین ارجه غم و دن طبع کوشی شون کاسه صوده مرغان بند و چرخ که مادر خوش </p>	<p> اگر زمر که در آب و نور است تن و جان که بهر خطرات است طبع باقی و صنف با که است لب کاردان صوره با خط است که دران خاک چنان بی خطر است شیرست نش چو بحر است زو خط نیلی بی سبب است زو بحر ملک جان سکر است زو و زمره که با قرص خود است شربت جان نده که سر است و بهر ساخته و در پر است بقیس کوی با کوشش است با تن افی جان بشر است باری با پیش که دی بهر است چار طبع که با صاف در است کاسه کوشش با شیر است گفت شانه فرشته در است </p>
--	--

<p> بادیه کوهستان کوهستان و درخت بادیه کوهستان کوهستان و درخت شربت شاه کوهستان و درخت آتش و آب کوهستان و درخت </p>	<p> بادیه کوهستان کوهستان و درخت بادیه کوهستان کوهستان و درخت شربت شاه کوهستان و درخت آتش و آب کوهستان و درخت </p>
<p>سوره الفاتحه</p>	
<p> بادیه کوهستان کوهستان و درخت بادیه کوهستان کوهستان و درخت شربت شاه کوهستان و درخت آتش و آب کوهستان و درخت </p>	<p> بادیه کوهستان کوهستان و درخت بادیه کوهستان کوهستان و درخت شربت شاه کوهستان و درخت آتش و آب کوهستان و درخت </p>

برادر کردن نفس الحسنت سحر بهشتی	لا یوروا فی شیهة ان و بکر انجیت اند
انقرین ناستش شیرینش در بوته حقی	سوا کسیر قضا و قدر انجیت اند
سرکشت در نالو کشت که وقت کف است	کیمیای که نیست و نظر انجیت اند
راود فو امان بدشا که دریا صفت است	این من از دم کان و سا صفت اند
نبرد و ناکه ریش بسندان دران چشم	نفس العیب بران ناکه انجیت اند
نقشه این ایل نفس هر ارشد فرشت	باین کار که مختصر انجیت اند
نواست چنانی او کردم روحانی زاده	نزد صلحان ننگ شر انجیت اند
اشیجان ز کوشش بر خوشتر کس است	بر کان بدو و کس صبر صفت اند
خود نفس ندی تن چینی طلب است	مناجیر و دین با صبر انجیت اند
آن که شش کرا زشت صندش کجاست	کوهر راست وین با قر انجیت اند
اتق قدرش بر شدیدی او و نشا	صغری صفت فلک ان و انجیت اند
کوک و شش کشت اثری کرد کشت	وین صفت زمین نان ان انجیت اند
این ملک الحکان وقت ارج صفت است	نام با نام نشان با صبر انجیت اند
نام عاقب ملک لقب نام ملوک	اصل اسب و صفا کده انجیت اند
شاه شایست الخدم اقت زنده شش	یا حروف و کوش از صور انجیت اند
هر حال که دران عقیده خود ز دست	با زبانش و کلام تن بر انجیت اند
نه ملک اند و یار امکان خوش است	این نه و یار صبر ناکه انجیت اند

گشت و زلف او پری چو غلافش گشت
از ساق به دوش گراو پیش گشتند
خود و خشن بر چو بکشت خونی رخ
و قشع شیر زون کوی و بکشتند
چرخ ماران بر داشت رخ بر مار و مار
ز و خمش گداز چشمه و ستاره
نیلای پر شمع و از بخت و این یافتند
شده خوانند سودا و آن اگر چه کولان
رو سپهر زلف بگرفته که در سینه
پر عجب آگه که زلفان زلفایی بر نه
از پی دید خنده ز غبار سپهرش
است تریاک عذاب اندام و داس چاک
پیش پایده تنشش و طلب روی گشتند
بر و قشعش آید به مصلحت است
با و در بخت جهان بایه تختش چند آنگ
سال مرشد و در بر ز تابان مار
مردنش مدینه و شبکاش که نه

این زبان و سر و کوبانغ و طر بخت
چند مد که بدین نه پدر آهسته اند
دشتی و قشع بایر که و بر آهسته اند
آتش برق بگشتن سر بخت اند
نابختن آهسته و در کمر بخت اند
عالم با چشمه ستاره و شتر آهسته اند
کحل چو بخت و بختی میر آهسته اند
شاه و عارفان و بخت آهسته اند
فرصت آن که و در بخت آهسته اند
که در بختش و بخت آهسته اند
و در وی غاب به رخ پر بخت اند
در بختش و بخت آهسته اند
که بختش اب و کل و بخت آهسته اند
از بختش که بخت آهسته اند
چار صحن چون با غروب و بخت آهسته اند
تا در حال سفر با بخت آهسته اند
تا شب و روز بخت آهسته اند

تو ای یغیاست دیت ملک مدینه و انظر جمال الحین مستر و ان
 شایسته است و ای و ای و ای

<p>خویشاں من صورت از هر دانه مرغ پیش از پیشان شاد از دانه دستها از کباب بی فشان هیچ حیدی نمره خستگی زیروان عشق شمع برفان زبورا و روان خواجه کرب و ایام در میان در میان شاد چون سحر از خاک طوفان درین کمر کرده زخم پنهان جرم من ناسنگ دوا می فشان و آتش تاب صحنی در جهان صند شکرین زلف و سحران خنده از غلاب خوشنودان کنان هم نیکم سپهر کرم عود و روان و زجواب بکند آسودا و جان و از لب که شش لب لبان کنان</p>	<p>خویشاں من قیامت در جهان مرغ شانه وقت شادان بعد از روان روز و پای اندر کباب شادان بر دانه لایق نمره کیران هیچ کرا و شادان چشم ساقی دید و چون بخور من از دانه تان می کشند نمره کیران خواجه شادان چون نیک از دانه دانه است برده ز کمر روان در دانه و ز کمران کی کشند کرده نمره و ز کمران کی کشند نکت جام صحنی در دانه شادان و از لب آمد و دانه روی ساقی روان جان از چهره کفایت کفایت نمره کیران و دانه اموی شیر کفایت و دانه</p>
--	--

کوهی هستی که میز و کاه و مسبر زای او
مهر و خورشید را بر یک سکو خفته و را
و به پای پیکر خورشید را یکبار از دور
با بوسه برب ساق شده و خدی شکر
آورد و می چندان جان رسد که بر و کاه
کاک و در شش در سینه و زو و ماه و
لبت از شش خیس و که بر خفته و
از خدی چون قطب از شش چاره و که بر خفته
در جاده از بوسه بکرات و دور و طلق
کعبه بر روی رفته و شادی شده
چندین سحر و نشان آتش که بر خفته
است و می خد و می دم ز روی رخنه
بر چاه و دیوان آن طلق و آن که
کای چون شاه و خورشید و ترک و می خفته
چکه بر خفته و پیکر که ز و خفته
بانه و است بانه که بر خفته
و طلق و بر خفته و پیکر و است

کاه و می خد و می دم ز روی رخنه
بر چاه و دیوان آن طلق و آن که
کای چون شاه و خورشید و ترک و می خفته
چکه بر خفته و پیکر که ز و خفته
بانه و است بانه که بر خفته
و طلق و بر خفته و پیکر و است

کروبی از پشت مارجان سستان اکو دشتی تان او مرو میریان اکو سوزان قرا صاحب طیاران اکو داسپس کرغزان در او کشتن اکو با دو بروج انجم در یک مکان اکو تا که ملولت صفر از رخا اکو آفت تیر از کان ترکان اکو غش نام خستپ ان کاران اکو مکر شده ان شه صا جتر ان اکو	پنج تان من چو با سستان اکو شیر باک و دوبره کرک کشتی کرک سازان رضای صاحب بر طیاران اکو چشم بزغایان خوشه کو غریب کرک غش کرک ایون دو تیر اندر جواز اکو نور بر طان مازنه تا سجون بر طانی اکو شتری رابای می کانی باز دست بخت بر زای بچم در ترازوی خلک وزن سبب تا فلک نازن خلک غریب یانه
المطالع الثالث	
یزه دلاخون جرای سگین ستان اکو جوسستان نایره ابرو ابرو کستان اکو دارت انیوبا و قار از پریشان اکو شکست بریر و هم اندر ققان اکو زهر مکان از بخت و زمار و ان اکو ولنج جرت پرستی در کان اکو کیر چه ده دست افرا جان غان اکو	ای قوی از سسزه قو غادر جان اکو لغش لغش سسزه و لغش لغش اکو پیشانی خوی و باروی از بخت نیست آب و سگم داده بر باد و سن پیمان اکو از بخت بون کلکس غام که داری و جوت ولکانی بر کردوست تو تان اکو آه ققان سسزه از لغش و واکان اکو

که در آن جنس پادشاهان شد چنانچه
و در دست جلال الدین طغیانه و در
شاه شرقی انقالب که بر برامیان
دیشش کج از سرسراج زکند انداخت
قادر که در وای از قاهران در خواسته
انقالب که در زهره انقالب که در
خوات امیریت از شکاک برآید
که که در آنکه از ترسان چو را از
آتش از نه بخت است چون در
بلکه که در میسر و در ال اندر
از منده شان که در خیز و در
در تیش چون کاس سوخته بل هر
جریب پیشتر زمان از کینه خیزان
حاشه شش در حلقه ای با که در
فاکسای سبزه آتش جان و چون
سودمت شرایبی فرخ و در
بیت لود که در زبان قاصد

از ضرب شاه از این پادشاهان
که در قفسی کان کنی که در
بصیرت از شرقی انقالب که در
دیشش کج از سرسراج زکند انداخت
قادر که در وای از قاهران در خواسته
انقالب که در زهره انقالب که در
خوات امیریت از شکاک برآید
که که در آنکه از ترسان چو را از
آتش از نه بخت است چون در
بلکه که در میسر و در ال اندر
از منده شان که در خیز و در
در تیش چون کاس سوخته بل هر
جریب پیشتر زمان از کینه خیزان
حاشه شش در حلقه ای با که در
فاکسای سبزه آتش جان و چون
سودمت شرایبی فرخ و در
بیت لود که در زبان قاصد

پیش تخت خرویی سوی کن اربعه نمان مهری کویا مزی با سمنای کن غن آبادین پیران سیاست با و اندر جان فراد پرشت با مژده چار دیوار جهان آهواز کک است دماش باد و بس	از من چون سامری سپهر ازبان کن پشت اندر کرد آسمان آیکون رای پرشتن اوردن جوان کن کار پرشت بنیا و جهان آیکون بر طراز ملک نش چاه دان آیکون
و قیال اینها سیست مع ملک اید طریقی کان شست و این شاه حسد و پیر	
قوشید که سوی کلج بین ایوان نورد چو کوه فرگاه او از دیو سینه چاه این ملت جاپن می ست ز دلایلی برده بچاره سفره سرور بر و ان در شدر ان شاخ دولت بکش ایسان نیکه شاه ملک پر کافه نوداده جهان را ان شاه ای قوم ان مرد خواجه ان بود اختران من خشیه افروان حرفه الالین سرور ایامی شروان خوش کستان ارم صندش بستان ایرانشن اگر کوبش ایسان ندمه	یکم سپهر کوی ملک میدان نورد در جوت پوش که دیو جهان نورد سرمای دیو اهر دیو جهان نورد نزال جانرا از بره صد خوان نورد جون ایریدین از بر شترستان نورد جون فیضین دانه نوبه ان نورد کاتیکه شتر و ان نشان ایوان نورد تقیال خرویان طر کسان نورد بزش میران سرور و ان نورد در شش شتران کرم بستان نورد از بر قبیل طر کسان نورد